

פרשת פנחס
גליון מס' 110

אור ישראל

דבר העורך

בתחילת הפרשה מוזכר ייחוס פנחס לאהרון הכהן ולכאורה קשה בשביל מה התורה האריכה בייחוסו של פנחס? אלא מתרץ הכלי יקר שללמדנו בא הכתוב שפנחס לא חס על כבודו בכלל. כי אף על פי שהיה בן אלעזר אשר נשא לאישה מבנות יתרו שפיטם עגלים לעבודה זרה, ופנחס היה יכול למנוע עצמו ממעשה זה, מחשש שיאמרו ליצני הדור, כיצד אתה מקנא על המדיניות, ומי התיר לאביך את בת יתרו, וכן אבי אמך, יתרו, הרי פיטם עגלים לע"ז, ומה אתה מקנא לעבודה זרה. וכמו כן על אף שהיה בן אהרון הכהן וידע שאותם ליצנים יכולים לומר לו, הרי אבי אביך עשה את העגל ומה לך לקנא על העבודה זרה. למרות כל זאת לא חס פנחס על כבודו, ולא חש לאותם חששות, אלא קם ועשה מעשה וקינא לכבוד שמים.

והדברים מפליאים שהרי כולם ראו בחוש את חרון אף ה' על ישראל, איך מתים כ"ד אלפים במגיפה, ונוכחו בעליל לראות כי במעשהו של פנחס נעצרה המגיפה וכולם ניצלו, אז מה פשר הדבר שהיו השבטים מבזים אותו.

אך זהו דרך ההמון שמבטלים הכל, ואם מוצאים איזו הערה או ביקורת על הצדיק, אף שאינה ממין הטענה כלל, כבר אינם מקבלים תוכחתו. ואם כזו היא המדה הרעה אצל המון העם, ישמע חכם ויוסיף לקח, למען שירחיק עצמו ממידה מגונה זו, יזהר ויחשוש ממנה, וישתדל לקנות בנפשו את מידת הודאה על האמת וקבלת תוכחות באהבה.

שבת שלום!
העורך

פניני הפרשה

מלוקט מספרים שונים

"ושם האשה המדינית כזבי בת צור ראש אמות בית אב במדין הוא" (כ"ה ט"ו)

לשם מה צריך היה הכתוב לפרט את ייחוסה של כזבי בת צור. ברם לימדנו הכתוב את טענת זמרי. שהרי אמרו רבותינו (סנהדרין פ"ב) שהביא זמרי את המדיינית לפני משה ושאלו: זו אסורה או מותרת, ואם תאמר אסורה, בת יתרו מי התיר לך. ואף על פי שגירה משה, הרי גם זמרי יכול היה להתנצל ולומר שגיר את מדיינית.

אולם אמרו רבותינו (יבמות כ"ד), כי אין מקבלים גרים לא בימי משה ושלמה ולא בימות המשיח, משום שהם אינם מתגיירים לשם שמים וברצונם רק לאכול משולחן מלכים. ואמנם שלמה עצמו נשא את בת פרעה, אולם מכיון שהיא עצמה היתה בת מלכים, אם כן לא שייך לומר שנתגיירה כדי לזכות לשלחן מלכים ובוודאי עשתה זאת לשם שמים.

זהו שטען זמרי כלפי משה: הרי אביה של כזבי הוא "ראש אומות בית אב במדין", ואם כן משלחן מלכים באה ומותר לגיירה.

(תפארת יהונתן)

"איש כי ידר נדר לה' או השבע שבעה לאסור אסר על נפשו לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה" (ג, א)

על פסוק זה אמר הצדיק רבי מנחם מנדל מקוסוב: אדם יכול להגיע לדרגה גבוהה כשמקיים כל מה שמוציא מפיו, אם "לא יחל דברו" - לא מחלל דיבורו אז "ככל היצא מפיו יעשה" אז הקב"ה יעשה כל מה שיאמר ממש בבחינת צדיק גוזר והקב"ה מקיים.

הרה"ג ר' יוסף מוגרבי שליט"א, מספר שפעם אחת הבאבא סאלי זיע"א הלך עם מישהו לבקר יהודי. ואחרי שיצאו מהביקור שאל הבאבא סאלי את חברו- בן כמה נראה לך אותו יהודי שהיה שם? ענה לו- אם לא הולך עם מקל וגם נראה טוב אז לא יותר משמונים.

השיב לו הרב ישראל אבוחצירא זיע"א- יהודי זה הוא בן מאה ושלוש עשרה שנה, משום שיום אחד הוא זכה להשלים מניין בבית כנסת של אבי האביר יעקב ואז הרב בירכו באריכות ימים ושנים.

ועוד סיפר שמה שזכה שברכותיו יתקיימו היה בזכות ששמר על קדושת פיו וקדושת עיניו תמיד.

(פרפראות לתורה)

הקדשות

לבריאות ולהצלחה: הרב משה בן אסתר, מרת שרה בת סולייכה, הרב שלמה בן אסתר, מרת גילה בת גימליה. **לעילוי נשמת:** הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה, הרב אהרן יהודה לייב בן גיטל פייגא, הרב יעקב בן מרים, ר' אליהו בן משה, ר' משה בן אליהו, מרדכי בן שמעון, וויאן בת יעקב, שמעון בן מרדכי, דבורה בת רבי משה יעקב. **לרפואה:** הרב שמריהו יוסף ניסים בן בתיה, הרב ישראל משה בן ציפורה פייגא, תמר דבורה בת מיכל, לאה בת הינדל ברינדל הינדא. **לזש"ק:** מרים בת חנה חיה. **לזיווג הנזיר:** ז'ואל שמחה בת חנה, נועה בת רות, רינת בת רות, אסתר בת שרית, גילה בת שרית, יעל בת שרית, מרים בת שושנה סולטנה, חנה בת שושנה סולטנה, אליעזר זוסמן בן זיוה.

זמני השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק	י-ם
20:59	20:28	19:24		
21:01	20:25	19:09		

חיפור השרון אין אדם נוגע במוכן לחבירו

שח הגה"צ רבי אלימלך בידרמן שליט"א: שמעו נא רבותי למעשה שסיפר לי אחד מבני חבורתנו בעי"ת 'בית שמש' יצ"ו. לפני כשנה, הלה עמד להשיא את בתו בשטטומ"צ, ומכיון שזכה לתואר 'ביתו ריקם' בהידור רב, נדד לאחינו שבגולה לזכות אותם ליטול חלק ונחלה במצוות 'הכנסת כלה'. אף לא פסח מיודענו על המנהג לקחת את עזרתו של ה'דריווער' (נהג) המוליך ומביא את המשולחים מהכא להתם ומהתם להכא.

והנה אל מיודענו נצטרף אחד שהיה גבר אלים, מאותם המצפצפים ואומרים בכל עת ועונה 'כולה שלי' באופן של 'כל דאלים'... הלה הכריז ופקד על מיודענו כי הוא נכנס ראשונה לכל ביהמ"ד וביהכנ"ס שיגיעו אליו, ורק אחר גמרו הוא מתיר לו לערוך ג"כ 'סיבוב' באותו ביהכנ"ס. אף שלא היו בדבריו אלו אלא 'חוצפה ועזות פנים', קיבל מיודענו את הדין באהבה ולא השיב כסיל כאיוולתו.

והיה ממחרת בעודם מהלכים ועוסקים בעבודתם, וכבר יצא ה'אלים' מביהכנ"ס, נכנס מיודענו ויצא משם כשהוא שמח וטוב לב ו'סודו' בידו... בבואם לביהכנ"ס הבא, וכבר נכנס ה'אלים' אליו, הראה מיודענו ל'דריווער' כי בידו צ'ק על סך אלף ושמונה מאות דולר!

הדריווער שהכיר את בעל הצ'ק תמה על סכום נכבד כזה, כי לא הכירו כאחד מעשירי העיר. בירר אצלו והעלה בידו כי הלה 'סגר' עסק נכבד וקיבל על עצמו לתת את 'מעשרותיו' לנצרך הראשון שייקלע לידו, וזה האיש פגע בו ראשונה.

שאלו הדריווער: והרי היה לפניו עוד 'גברא'? ולא ידע בן שיחו מה הוא רוצה מעימו, עד שנתברר שבאותה שעה שעבר הראשון היה זה האיש בבית הכסא ולא ראהו... נמצא ש'זרזיתו' של הראשון סיעה לידי כך שהסכום הנכבד יגיע לידי השני בעתו ובזמנו. זה האיש האלים חשב שבידו לסדר לעצמו – 'אני ראשון ואיש לא יקח מאומה ממני', ולא הבין שהכל מהשמים, ולכל אחד יגיע את שלו ברגע הנכון, מבלי יכולת לבריה בעולם לקחת ממנו.

העלון מוקדש לרפואת לואיזה חיה בת זקלין בתושח"י

העלון בחסות

קרן ללומדי תורה

עזרה ברפואת שיניים
לאנ"ש ב-30% הנחה.
טיפול בוקר ע"י רופאה
(אשת אברך) 40% הנחה

הוצאה לאור של
ספרי הטיב הנמכרים
ב-40% הנחה מהעלות.

לפרטים: 052-7196515

טיב הרש"י

שאלות ותשובות על הרש"י בפרשת השבוע

"והקרבתם עולה אישה ריח ניחוח לה' פר אחד איל אחד כבשים בני שנה שבעה תמימים" (ל' ל"ו)

וזמלכט רבי תנחומא, למדה תורה דרך ארץ שמי שיט לו לכסנא, (אורח), יוס לאשון יאכילהו פטומות, למחר יאכילהו דגיס, למחר יאכילהו צקר בהמה, למחר מאכילו קטניות, ולמחר מאכילו ירק, פחות והולך כפרי החג:

(כ"ט)

טיב הרש"י שאל, מה העניין בזה? ועוד, אדם שלא ינהג כך אלא יתן לו כל הזמן פטומות, הוא לא נוהג בדרך ארץ? ותירץ, שיש כ"י שכתוב במקום 'יאכילנו' 'מאכילו'. מובא במדרשים (תנחומא סימן ט"ז, במ"ר פנחס כ"א, ילקו"ש רמ"ז תשפ"ב) כך: מה ראה להיות פוחת בכל יום? אלא למדתך התורה דרך ארץ, מן הקרבנות, שאם ילך אדם לאכסניא וקיבלו חברו, יום ראשון מקבלו ומאכילו וכו'. דהיינו על האורח להבין שמה שבעל הבית ממעט, לא בגלל שנאתו אליו. אלא כך הוא דרך העולם להמעט.

נהלת יעקב תירץ, מדובר באכסניא שבא בתשלום, ולא אורח בחינם. ומלמדת התורה דרך ארץ לבעל האכסניא, שלא יאכילו כל הזמן פטומות, לפי שיעלה לו יקר, ועליו לחוס על ממנו.

שמונה לחמו

רמזים ופרפראות מהספר 'שמונה לחמו'

"ושם בת אשר שרה" (כו, מו) שרה ר"ת שנים רבות ח'יתה, לכן מנאה גם כאן. (כמו שפירש"י)

"בהקריבם א'ש זר'ה" (כו, סא) ס"ת משה. שהורו הלכה בפני משה רבם.

'בהקריבם אש זרה לפני ה' (1068), בגי' 'הנה הורו בהלכה בפני משה רבם' (1068).

"ותעמדה" (כז, ב) אותיות ועמה-דת. והן-דת-עם. שהיה עמהן דת, שכן הסכים הקב"ה לדבריהן ואמר כן בנות צלפחד דוברות, ועל ידן ניתן דת לכל העם שהבנות יירשו אם לא הניח האב בנים.

בבדיחותא

שמן מחכה בכניסה לגן ילדים.
שואלת אותו הגננת: "אתה מחכה לילד?"
ענה לה: "לא, אני סתם שמן."

לברואג ולכ"ה ענני העלון ניגן לפנוג לפ"ה 055-6763984
או למייל ALONORISRAEL@GMAIL.COM